

ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ за трансгранична телевизия

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 4.12.1997 г. - ДВ, бр. 117 от 10.12.1997 г. Издадена от председателя на Комитета по пощи и далекосъобщения, обн., ДВ, бр. 32 от 8.04.1999 г., в сила от 1.07.1999 г.

ПРЕАМБЮЛ

Държавите - членки на Съвета на Европа, и другите държави - страни по Европейската културна конвенция, подписали тази конвенция,

считайки, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-голямо единство между неговите членове с оглед съхраняването и осъществяването на идеалите и принципите, които са тяхно общо наследство,

считайки, че достойнството и еднаквата ценност на всяко човешко същество са основополагащи елементи на тези принципи,

считайки, че свободата на изразяване и информацията, така както е определена в чл. 10 на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, представлява един от най-важните принципи на демократичното общество и едно от основните условия за развитието на това общество и на всяко човешко същество,

потвърждавайки своята привързаност към принципите на свободното движение на информация и идеи и на независимостта на предаващите, които са необходима основа за тяхната политика в областта на радиоразпръскването,

изтъквайки важността на радиоразпръскването за развитието на културата и за свободното формиране на мнения в условия, позволяващи да се съхранят плурализмът и равните възможности на всички демократични групи и политически партии,

убедени, че непрекъснатото развитие на информационните и съобщителните технологии трябва да послужи за по-нататъшното осъществяване на правото да се изразява мнение, да се търсят, получават и предават информация и идеи независимо от техния източник и без оглед на държавните граници, изразявайки желанието да предложат на публиката по-голям избор от програмни емисии, с което да се повиши стойността на европейското наследство и да се развие европейското аудио-визуално творчество, и решени да постигнат тази културна цел, като положат усилия за увеличаване на производството и разпространението на висококачествени програми, отговаряйки по този начин на очакванията на публиката в областта на политиката, образованието и културата,

признавайки необходимостта от заздравяване на общите рамкови правила,

имайки предвид Резолюция № 2 и Декларацията на първата Европейска

министерска конференция по проблемите на политиката в областта на средствата за масова информация,

изразявайки желанието да развият принципите, изложени в съществуващите Препоръки на Съвета на Европа за принципите на телевизионната реклама, за равенството между жените и мъжете в информационните средства, за използването на възможностите на спътниците за телевизия и звуково разпръскване, както и за насърчаване на аудио-визуалното производство в Европа,

се споразумяха за следното:

Глава I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Задача и цел

Тази конвенция се отнася до програмните емисии, включени в предавания. Нейната цел е да се улесни трансграничното предаване и препредаване на телевизионни програмни емисии между страните.

Член 2

Употребявани термини

За целите на тази конвенция:

а) "предаване" означава първоначалното излъчване от наземен предавател, по кабел или чрез какъвто и да е вид спътник, в кодирана или не кодирана форма, на телевизионни програмни емисии, предназначени за приемане от широката публика; то не включва съобщителните услуги, осъществявани по индивидуално искане;

б) "препредаване" означава извършването на едновременно приемане и предаване, независимо от използваните технически средства, изцяло и без никакви изменения, на телевизионни програмни емисии или на големи части от тях, предавани от предаващи и предназначени за приемане от широката публика;

с) "предаващ" означава физическото или юридическото лице, което съставя телевизионните програмни емисии, предназначени за приемане от широката публика, и което ги предава или от чието име се предават изцяло без изменения, от трето лице;

д) "програмна емисия" означава всички елементи на една емисия, осигурявана от даден предаващ по смисъла на предходната буква;

е) "европейски аудио-визуални произведения" означава творчески произведения, чието създаване или съвместно създаване се контролира от европейски физически

или юридически лица;

f) "реклама" означава всяка публична обява, имаща за цел да насърчи продажбата, покупката или наемането на стока или услуга, да съдейства за популяризирането на една кауза или идея или да предизвика друг ефект, желан от рекламирация, за която на рекламирация е предоставено време за предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение;

g) "спонсориране" означава участието на физическо или юридическо лице, което не се занимава с радио- и телевизионна дейност или произвеждане на аудио-визуални произведения, в пряко или непряко финансиране на едно предаване с цел да се съдейства за разпространението на неговото име, търговска марка или обществен облик.

Член 3

Приложно поле

Тази конвенция се прилага по отношение на всички програмни емисии, които се излъчват от лица или с помощта на технически средства, намиращи се под юрисдикцията на една от страните, независимо дали по кабел, от наземен предавател или чрез спътник, и които могат да бъдат приемани пряко или непряко в една или няколко от другите страни.

Член 4

Свобода на приемане и препредаване

Страните осигуряват свободата на изразяване и информация съгласно чл. 10 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, гарантират свободата на приемане и не ограничават препредаването на своя територия на програмни емисии, които са в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

Член 5

Задължения на предаващите страни

1. Всяка предаваща страна осигурява с помощта на подходящи средства и чрез своите компетентни органи всички емисии, предавани от лица или с помощта на технически средства под нейна юрисдикция по смисъла на чл. 3, да съответстват на разпоредбите на тази конвенция.

2. За целите на тази конвенция предаваща страна е:

a) в случаите на земни предавания - страната, в която се извършва първоначалното излъчване;

b) в случаите на предаване чрез спътник:

- i. страната, в която се намира началото на възходящата връзка със спътника;
- ii. страната, която предоставя използването на честотата или на спътникови мощности, когато началото на възходящата връзка със спътника е разположено в държава, която не е страна по тази конвенция;
- iii. страната, в която се намира седалището на предаващия, когато отговорността не е установена съгласно букви i и ii.

3. Когато програмните емисии, предавани от държави, които не са страни по тази конвенция, се препредават от лица или с помощта на технически средства под юрисдикцията на една страна по смисъла на чл. 3, тази страна, действаща като предаваща страна, осигурява с помощта на подходящи средства и чрез компетентните си органи съответствието на предаванията с разпоредбите на тази конвенция.

Член 6

Предоставяне на информация

1. Отговорностите на предаващия трябва да бъдат определени ясно и изчерпателно в разрешителното, издадено от компетентния орган на всяка страна, или в договора, сключен с него, или в каквото и да е друго правно средство.

2. Информация за предаващия се предоставя от компетентния орган на предаващата страна при поискване. Такава информация включва най-малкото името или наименованието, седалището и правния статус на предаващия, името на неговия законен представител, структурата на капитала, характера; целта и начина на финансиране на програмите, които осигурява или има намерение да осигури.

Глава II

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СЪСТАВЯНЕТО НА ПРОГРАМИТЕ

Член 7

Отговорности на предаващия

1. Всички елементи на програмните емисии, що се отнася до тяхното представяне и съдържание, трябва да уважават достойнството на човешката личност и основните права на другите.

В частност те не трябва:

- a) да противоречат на добрите нрави и специално да съдържат порнография;
- b) да възхваляват насилието или да подстрекават към расова ненавист.

2. Всички елементи на програмните емисии, които могат да навредят на

физическото, умственото или моралното развитие на децата или на подрастващите, не трябва да бъдат разполагани така, че поради времето на тяхното предаване и приемане е вероятно да бъдат гледани от последните.

3. Предаващият осигурява добросъвестното безпристрастно представяне на фактите и събитията в телевизионните новини и насърчава свободното съставяне на мнение.

Член 8

Право на отговор

1. Всяка предаваща страна осигурява възможността за всяко физическо или юридическо лице, независимо от неговата националност или местожителство (седалище), да упражни право на отговор или да прибегне до други сравними правни или административни средства по отношение на програмите, предавани или препредавани от лица или с помощта на технически средства под нейна юрисдикция по смисъла на чл. 3 . В частност страната осигурява такъв срок и други условия за упражняване правото на отговор, че това право да може да бъде действително упражнено. Ефективното осъществяване на това право или достъпът до други сравними правни или административни средства се осигурява както по отношение на срока, така и на другите условия.

2. За тази цел името на предаващия, отговорен за програмните емисии, трябва да се посочва в тях на равни интервали с подходящи средства.

Член 9

Достъп на публиката до важни събития

Всяка страна ще потърси правни средства да избегне риска правото на публиката на информация да бъде застрашено от това, че някой предаващ упражнява изключителни права за предаване и препредаване по смисъла на чл. 3 на събитие от голям обществен интерес, в резултат на което значителна част от публиката в една или няколко страни да е лишена от възможността да проследи това събитие по телевизията.

Член 10

Културни цели

1. Всяка предаваща страна осигурява, когато това е осъществимо и с подходящи средства, като се изключи времето, отредено за новини, спортни събития, игри, реклама и телетекстни услуги, предаващите да запазват преобладаваща част от своето програмно време за излъчването на европейски произведения. Това съотношение, отчитайки отговорностите на предаващия по отношение на неговите зрители в областта на информацията, образованието, културата и развлекателните дейности, трябва да бъде постигнато постепенно въз основа на подходящи критерии.

2. В случай на разногласие между приемаща и предаваща страна относно прилагането на предходната точка може по искане на една от страните да бъде сезиран Постоянният комитет, който да даде съвещателно мнение по въпроса. Такова разногласие не се подчинява на арбитражната процедура, предвидена в чл. 26 .

3. Страните поемат задължението да търсят съвместно най-подходящите средства и процедури за подпомагане без дискриминация между предаващите на създаването и развитието на европейски произведения, особено в страните с малък обем аудио-визуална продукция или с ограничено разпространен език.

4. В духа на сътрудничеството и взаимната помощ, който е в основата на тази конвенция, страните полагат усилия плурализмът на пресата и развитието на киноиндустриите да не бъдат застрашени от предаването или препредаването на емисии от лица или с помощта на технически средства под тяхна юрисдикция по смисъла на чл. 3 . За тази цел не може да се предава по телевизията кинематографично произведение, преди да са изтекли две години от първото му показване в кината, освен ако не е постигнато друго споразумение между носителите на права върху произведението и предаващите. Когато кинематографичното произведение е създадено съвместно с предаващия, този срок е една година.

Глава III

РЕКЛАМИРАНЕ

Член 11

Общи положения

1. Всички реклами трябва да бъдат добросъвестни и честни.
2. Рекламите не трябва да бъдат заблуждаващи и не трябва да вредят на интересите на потребителите.
3. В рекламите, насочени към децата или в които се използват деца, трябва да се избягва всичко, което може да увреди техните интереси, и да се отчита тяхната особена чувствителност.
4. Рекламирацията не трябва да оказва никакво редакторско влияние върху съдържанието на програмите.

Член 12

Времетраене

1. Времето, посветено на реклами, не трябва да надвишава 15% от телевизионното време за деня. Все пак този процент може да бъде увеличен до 20%, ако включва такива форми на реклама като преки предложения към публиката за продажба, купуване или наемане на стоки или за предоставяне на услуги при условие, че обемът на рекламата не надхвърля 15%.
2. Количеството на рекламата в рамките на даден едночасов период не трябва да надхвърля 20%.
3. Такива форми на реклама като преки предложения към публиката за продажба, купуване или наемане на стоки или за предоставяне на услуги не трябва да

надхвърлят един час на ден.

Член 13

Форма и представяне

1. Рекламите трябва да бъдат ясно различни като такива и да са отчетливо отделени от другите части на програмната емисия чрез визуални или слухови средства. По принцип рекламите се групират на блокове.
2. Подсъзнателно внушаваните реклами са забранени.
3. Рекламите с прикрит подтекст, по-специално представянето на стоки или услуги в програмите, когато това се прави с рекламни цели, са забранени.
4. В рекламите не бива да участват нито визуално, нито устно лица, които представят редовно новините и информационни предавания за текущи събития.

Член 14

Включване на рекламите

1. Рекламите трябва да бъдат разположени между програмите. Като се спазват условията, съдържащи се в т. 2 - 5 на този член, рекламите може също така да бъдат включвани по време на програмите, така че да не се накърняват цялостният облик и стойността на програмите, а също така и правата, свързани с тях.
2. В програмите, съставени от самостоятелни части, в спортните програми или в структурираните по подобен начин прояви или изпълнения, съдържащи интервали, рекламите могат да бъдат разполагани само между частите на програмата или в интервалите.
3. Предаването на аудио-визуални произведения, като игрални и телевизионни филми (с изключение на отделни серии, серийни филми, забавни програми и документални филми), при условие че тяхното времетраене надвишава четиридесет и пет минути, може да бъде прекъснато веднъж на всеки изтекъл период от четиридесет и пет минути. Друго, следващо прекъсване е разрешено, ако тяхното времетраене надвишава поне с двадесет минути два или повече пълни периода от четиридесет и пет минути.
4. Когато се прекъсват с реклами други програми, извън посочените в т. 2, период от поне двадесет минути трябва да изтече между две последователни прекъсвания за реклама в рамките на програмата.
5. Реклами не се включват по време на излъчването на религиозни служби. Не се прекъсват за реклама новини, информационни предавания за текущи събития, документалните филми, религиозните програми и предаванията за децата, когато тяхното времетраене е по-малко от тридесет минути. Когато времетраенето на тези програми е повече от тридесет минути, се прилагат разпоредбите на предишните точки.

Член 15

Рекламирање на специфични изделия

1. Рекламите на тютюневи изделия се забраняват.
2. Рекламите на всички видове алкохолни напитки се подчиняват на следните правила:
 - а) те не трябва да бъдат специално насочени към непълнолетните и никое лице, което изглежда непълнолетно, не трябва да бъде свързано в рекламата с употребата на алкохолни напитки;

- b) те не трябва да свързват употребата на алкохол с физически постижения или с управляването на автомобил;
 - c) в тях не трябва да се твърди, че алкохолните напитки притежават терапевтични качества, че имат стимулиращ, успокояващ ефект или че могат да решават лични проблеми;
 - d) те не трябва да насърчават прекалената консумация на алкохолни напитки или да представят въздържанието или умереността в отрицателна светлина;
 - e) те не трябва да подчертават прекомерно алкохолното съдържание на напитките.
3. Рекламите на медикаменти и на медицинско лечение, които са достъпни само по лекарско предписание в предаващата страна, се забраняват.
4. Рекламите на останалите медикаменти и другите видове медицинско лечение трябва ясно да се отличават като такива, да бъдат честни, правдиви, да се поддават на проверка и да бъдат в съответствие с изискването да нямат вредно въздействие върху лицата.

Член 16

Рекламирање, насочено специално към една страна по конвенцията

1. За да се избегнат извращения в конкуренцията и застрашаването на телевизионната система на една страна, рекламите, насочени специално и с определена периодичност към зрителската аудитория само в една отделна страна, различна от предаващата страна, не трябва да заобикалят правилата за телевизионното рекламирање в тази страна.
2. Разпоредбите на предишната точка не се прилагат, когато:
 - a) споменатите правила установяват дискриминация между рекламите, предавани от лица или с помощта на технически средства под юрисдикцията на тази страна, и рекламите, предавани от лица или с помощта на технически средства под юрисдикцията на друга страна; или
 - b) заинтересуваните страни са сключили двустранни или многостранни споразумения в тази област.

Глава IV

СПОНСОРСТВО

Член 17

Общи положения

1. Когато една програма или серия от програми е спонсорирана изцяло или отчасти, тя трябва да бъде ясно идентифицирана като такава и по подходящ начин в началото и/или в края на програмата.
2. Съдържанието и съставянето на една спонсорирана програма не трябва в никакъв случай да бъдат повлияни от спонсора по начин, който да наруши отговорността и редакторската независимост на предаващия по отношение на програмите.

3. Спонсорираните програми не трябва да подтикват към продажба, купуване или наемане на стоки или услуги на спонсора или на трето лице, особено чрез споменаване на тези стоки или услуги в такива програми.

Член 18

Забранено спонсорство

1. Програмите не могат да бъдат спонсирани от физически или юридически лица, чиято основна дейност е производството и продажбата на стоки или предоставянето на услуги, рекламирането на които е забранено по силата на чл. 15 .

2. Забранено е спонсорирането на новини и на информационни предавания за текущи събития.

Глава V

ВЗАИМНА ПОМОЩ

Член 19

Сътрудничество между страните по конвенцията

1. Страните се задължават да си оказват взаимна помощ при прилагането на тази конвенция.

2. За тази цел:

a) всяка договаряща държава определя един или няколко органа, названието и адреса на всеки от които тя съобщава на генералния секретар на Съвета на Европа в момента на предаване на своя документ за ратификация, за приемане, за одобрение или за присъединяване;

b) всяка договаряща държава, определила няколко органа, посочва компетентността на всеки от тях в съобщението, предвидено в буква "а".

3. Органът, определен от дадена страна:

a) предоставя информацията, предвидена в чл. 6, т. 2 на тази конвенция;

b) предоставя по искане на орган, определен от друга страна, информация за вътрешното право и практика по въпросите, които се уреждат с тази конвенция;

c) сътрудничи с органите, определени от другите страни, всякога, когато това е полезно и особено когато такова сътрудничество би повишило ефективността на мерките, предприети в прилагането на тази конвенция;

d) разглежда всяко затруднение, възникнало при прилагането на тази конвенция, за което е уведомен от орган, определен от друга страна.

Глава VI

ПОСТОЯНЕН КОМИТЕТ

Член 20

Постоянен комитет

1. За целите на тази конвенция се създава Постоянен комитет.
2. Всяка страна може да бъде представена в Постоянния комитет от един или повече представители. Всяка делегация разполага с един глас. В рамките на своята компетентност Европейската икономическа общност упражнява правото си на гласуване с брой гласове, равен на броя на държавите - членки на общността, които са страни по тази конвенция. Европейската икономическа общност не упражнява правото си на гласуване, когато нейните държави членки упражняват своето право и обратно.
3. Всяка държава, посочена в чл. 29, т. 1, която не е страна по тази конвенция, може да бъде представена в Постоянния комитет от наблюдател.
4. За изпълнение на функциите си Постоянният комитет може да привлича в своята работа експерти. Той може по своя инициатива или по молба на заинтересуваната организация да покани всеки национален или международен правителствен или неправителствен орган, който има техническа квалификация в областите, уреждани от тази конвенция, да бъде представен от наблюдател на едно или част от едно от неговите заседания. Решението да бъдат поканени такива експерти или организации се приема с мнозинство от две трети от членовете на Постоянния комитет.
5. Постоянният комитет се свиква от генералния секретар на Съвета на Европа. Той провежда своето първо заседание до шест месеца от датата на влизане в сила на тази конвенция. След това той се свиква по искане на една трета от страните или на Комитета на министрите на Съвета на Европа по инициатива на генералния секретар в съответствие с разпоредбите на чл. 23, т. 2, а също така по искане на една или няколко страни съгласно чл. 21, буква "с" и чл. 25, т. 2.
6. Мнозинството на страните представлява кворума, необходим за провеждане на заседание на Постоянния комитет.
7. Решенията на Постоянния комитет се вземат с мнозинство от три четвърти на присъстващите членове, като се спазват разпоредбите на т. 4 и чл. 23.
8. Постоянният комитет съставя свои процедурни правила, като се спазват разпоредбите на тази конвенция.

Член 21

Функции на Постоянния комитет

Постоянният комитет следи за прилагането на тази конвенция. Той може:

- a) да прави препоръки до страните относно прилагането на конвенцията;
- b) да предлага необходимите изменения в конвенцията, а също така да проучва измененията, предложени в съответствие с чл. 23;
- c) да изучава по искане на една или няколко страни въпроси относно тълкуването на конвенцията;
- d) да полага всички усилия, за да постигне приятелско уреждане на каквото и да е затруднение, за което е уведомен в съответствие с разпоредбите на чл. 25 ;
- e) да прави препоръки до Комитета на министрите за поканването на държави, различни от посочените в чл. 29, т. 1 , да се присъединят към конвенцията.

Член 22

Доклади на Постоянния комитет

След всяко свое заседание Постоянният комитет изпраща на страните и на Комитета на министрите на Съвета на Европа доклад за разискванията си и за всяко взето решение.

Глава VII

ПОПРАВКИ

Член 23

Поправки

1. Всяка страна може да предлага поправки на тази конвенция.
2. За всяко предложение за поправка се уведомява генералният секретар на Съвета на Европа, който го съобщава на държавите - членки на Съвета на Европа, на другите държави - страни по Европейската културна конвенция, на Европейската икономическа общност и на всяка държава нечленка, която се е присъединила или е поканена да се присъедини към тази конвенция съгласно разпоредбите на чл. 30 . Генералният секретар на Съвета на Европа свиква заседание на Постоянния комитет най-рано два месеца след като съобщи за предложението за поправка.
3. Всяко предложение за поправка се проучва от Постоянния комитет, който представя приетия с мнозинство от три четвърти от членовете си текст за утвърждаване от Комитета на министрите.
4. Всяка поправка влиза в сила на тридесетия ден след като всички страни уведомят генералния секретар, че са я приели.

Глава VIII

ПРЕДПОЛАГАЕМИ НАРУШЕНИЯ НА ТАЗИ КОНВЕНЦИЯ

Член 24

Предполагаеми нарушения на тази конвенция

1. Когато една страна установи нарушение на тази конвенция, тя съобщава на предаващата страна за предполагаемото нарушение, като двете страни полагат усилия да решат проблема въз основа на разпоредбите на чл. 19 , 25 и 26 .
2. Ако предполагаемото нарушение има явен, сериозен и тежък характер, така че да поражда важни обществени въпроси и засяга чл. 7, т. 1 и 2, чл. 12 , чл. 13, т. 1 , първо изречение, чл. 14 , чл. 15, т. 1 и 3 , и продължава повече от две седмици след съобщението, приемащата страна може да прекрати временно препредаването на инкриминираната програмна емисия.
3. Във всички други случаи на предполагаеми нарушения, с изключение на предвидените в т. 4, приемащата страна може, когато предполагаемото нарушение продължава, да преустанови временно препредаването на инкриминираната програмна емисия осем месеца след съобщението.
4. Временното преустановяване на препредаването не се допуска в случаите на предполагаеми нарушения на чл. 7, т. 3 , чл. 8, 9 и 10.

Глава IX

УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

Член 25

Помирение

1. В случай на затруднение при прилагането на тази конвенция заинтересуваните страни полагат усилия да постигнат приятелско решение.
2. При условие че нито една от заинтересуваните страни не възрази, Постоянният комитет може да проучи въпроса, като се постави на разположение на заинтересуваните страни с цел да се постигне възможно най-бързо задоволително решение и, когато това е необходимо, да даде съвещателно мнение по въпроса.
3. Всяка заинтересувана страна се задължава да предостави без отлагане на Постоянния комитет цялата необходима информация и нужните улеснения за изпълнението на неговите функции съгласно предходната точка.

Член 26

Арбитраж

1. Ако заинтересуваните страни не могат да уредят своя спор въз основа на разпоредбите на чл. 25 , те могат по взаимно споразумение да предадат спора на

арбитраж в съответствие с процедурата, предвидена в приложението към тази конвенция. При отсъствие на такова споразумение в течение на шест месеца след отправянето на първото искане за започване на помирителната процедура спорът може да бъде предаден на арбитраж по молба на една от страните.

2. Всяка страна може по всяко време да декларира, че признава за задължително и без специално споразумение прилагането на арбитражната процедура, предвидена в приложението към тази конвенция, по отношение на всяка друга страна, приемаща същото задължение.

Глава X

ДРУГИ МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ И ВЪТРЕШНОТО ПРАВО НА СТРАНИТЕ

Член 27

Други международни споразумения или договорености

1. Страните по конвенцията, които са членки на Европейската икономическа общност, прилагат в отношенията помежду си нормите на общността и следователно прилагат нормите, произтичащи от тази конвенция, с изключение на случаите, когато отсъства норма на общността, която да урежда конкретния въпрос.

2. Някоя разпоредба на тази конвенция не пречи на страните да сключват международни споразумения, допълващи или доразвиващи нейните разпоредби или разширяващи тяхното приложно поле.

3. В случаите на двустранни споразумения тази конвенция не изменя правата и задълженията на страните, произтичащи от такива споразумения и които не засягат ползването на правата или изпълнението на задълженията от другите страни по тази конвенция.

Член 28

Съотношение между конвенцията и вътрешното право на страните

Някоя разпоредба на тази конвенция не пречи на страните да прилагат по-строги или по-подробни правила от предвидените в тази конвенция по отношение на програмните емисии, предавани от лица или с помощта на технически средства под тяхна юрисдикция по смисъла на чл. 3 .

Глава XI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Подписване и влизане в сила

1. Тази конвенция е открита за подписване от всички държави - членки на Съвета

на Европа, и от другите държави - страни по Европейската културна конвенция, а също така от Европейската икономическа общност. Тя подлежи на ратифициране, приемане или одобряване. Документите за ратификация, за приемане или одобряване се депозират при генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца от датата, на която седем държави - членки на Съвета на Европа, ще са изразили съгласието си да бъдат обвързани с конвенцията съгласно разпоредбите на предходната точка.

3. Всяка държава може при подписването или след това, преди конвенцията да е влязла в сила по отношение на нея, да заяви, че ще прилага временно конвенцията.

4. По отношение на всяка от държавите, посочени в т. 1, или по отношение на Европейската икономическа общност, които в последствие изразят съгласието си да бъдат обвързани с нея, конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца от датата на предаване на ратификационния документ, на документа за приемане или одобрение.

Член 30

Присъединяване на държави нечленки

1. След влизането в сила на тази конвенция Комитетът на министрите на Съвета на Европа може, след като се консултира с договарящите държави, да покани всяка друга държава да се присъедини към конвенцията, като решението за това се приема с мнозинството, предвидено в чл. 20, буква "d" от Статута на Съвета на Европа, и с единодушие на представителите на договарящите държави, имащи право да участват в заседанията на комитета.

2. За всяка присъединяваща се държава конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на предаване на документа за присъединяване при генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 31

Териториално приложение

1. Всяка държава може при подписването или при предаването на своя документ за ратификация, за приемане, за одобряване или за присъединяване да посочи територията или териториите, по отношение на които се прилага тази конвенция.

2. След тази дата всяка държава може чрез декларация до генералния секретар на Съвета на Европа да разшири прилагането на конвенцията по отношение на друга територия, посочена в декларацията. По отношение на тази територия конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от три месеца след датата на получаване на такава декларация от генералния секретар.

3. Всяка декларация, направена съгласно предходните две точки, може по отношение на територията, посочена в тази декларация, да бъде оттеглена чрез уведомление до генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на период от шест месеца след датата на получаване на това уведомление от генералния секретар.

Член 32

Резерви

1. При подписването или при предаването на своя ратификационен документ, документ за приемане, одобрение или присъединяване:

а) всяка държава може да заяви, че си запазва правото да ограничава препредаването на своя територия, само доколкото те не са в съответствие с нейното вътрешно законодателство, на програмни емисии, съдържащи реклама на алкохолни напитки, съгласно правилата, предвидени в чл. 15, т. 2 от тази конвенция;

б) Обединеното кралство може да заяви, че си запазва правото да не изпълнява задължението да забрани рекламата на тютюневи изделия, предвидено в чл. 15, т. 1, по отношение на рекламите на пури и тютюн за лула, предавани от независим орган за радио и телевизия чрез наземни средства на британска територия.

Други резерви не се допускат.

2. Не могат да се правят възражения по отношение на резерва, направена в съответствие с предходната точка.

3. Всяка договаряща държава, направила резерва съгласно т. 1, може да я оттегли изцяло и частично чрез уведомление до генералния секретар на Съвета на Европа.

Оттеглянето влиза в сила от датата на получаване на уведомлението от генералния секретар.

4. Страната, направила резерва по отношение на конкретна разпоредба на тази конвенция, не може да изисква прилагането на тази разпоредба от друга страна. Все пак страната може, ако резервата е частична или съдържа условие, да изисква прилагането на тази разпоредба в степента, в която самата тя я е приела.

Член 33

Денонсиране

1. Всяка страна може по всяко време да денонсира тази конвенция чрез уведомление до генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Денонсирането влиза в сила на първия ден от месеца, който следва изтичането на

период от шест месеца след датата на получаване на това уведомление от генералния секретар.

Член 34

Уведомление

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на съвета, другите държави - страни по Европейската културна конвенция, Европейската икономическа общност и всяка държава, присъединила се или поканена да се присъедини към тази конвенция, за:

- a) всяко подписване;
- b) предаване на документите за ратификация, за приемане, за одобрение или за присъединяване;
- c) всяка дата на влизане в сила на тази конвенция в съответствие с разпоредбите на чл. 29 , 30 и 31 ;
- d) всеки доклад, съставен в съответствие с чл. 22;
- e) всеки друг акт, декларация, уведомление или съобщение, свързани с тази конвенция.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена в Страсбург на 5 май 1989 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа изпраща заверени копия на всяка държава - членка на Съвета на Европа, на всички държави - страни по Европейската културна конвенция, на Европейската икономическа общност и на всяка държава, поканена да се присъедини към тази конвенция.

Приложение

Арбитраж

1. Всяка молба за арбитраж се изпраща на генералния секретар на Съвета на Европа. В нея се посочват името на другата страна по спора и предметът на спора. Генералният секретар съобщава така получената информация на всички страни по тази конвенция.

2. В случай на спор между две страни, от които едната е член на

Европейската икономическа общност, която също е страна по конвенцията, молбата за арбитраж се изпраща едновременно до тази държава членка и до общността, които в срок от един месец от получаването на молбата уведомяват съвместно генералния секретар дали държавата членка или общността, или държавата членка съвместно с общността ще бъдат страна по спора. При отсъствие на такова уведомление в посочения срок държавата членка и общността се смятат за една и съща страна по спора за целите на прилагането на разпоредбите, уреждащи учредяването и процедурата на арбитражния съд. Същото важи, когато държавата членка и общността се представят съвместно за страна по спора. В случаите, предвидени в тази точка, едномесечният срок, определен в първото изречение на т. 4, се увеличава на два месеца.

3. Арбитражният съд се състои от трима членове: всяка от страните по спора назначава един арбитър; така назначените двама арбитри определят с общо съгласие трети арбитър, който е председател на съда. Последният не трябва да бъде гражданин на някоя от страните по спора, нито да има обичайно местожителство на територията на една от двете страни, нито да се е занимавал вече с въпроса в друго качество.

4. Ако в срок от един месец от изпращането на съобщението от генералния секретар на Съвета на Европа една от страните не е назначила арбитър, по искане на другата страна назначението се извършва от председателя на Европейския съд по правата на човека в срок от още един месец. Ако председателят на Европейския съд по правата на човека не е в състояние да действа или е гражданин на една от страните по спора, назначаването се извършва от заместник-председателя на Европейския съд по правата на човека или от най-старшия наличен член на съда, който не е гражданин на една от страните по спора. Същата процедура се прилага, когато в срок от един месец от назначаването на втория арбитър председателят на арбитражния съд не е определен.

5. В зависимост от случая разпоредбите на т. 3 и 4 се прилагат за запълване на всяко свободно място.

6. Когато две или повече страни се споразумеят с оглед обща цел, те назначават заедно арбитър.

7. Страните по спора и Постоянният комитет предоставят на арбитражния съд всички необходими улеснения за ефективното водене на съдебните заседания.

8. Арбитражният съд установява свои процедурни правила. Неговите решения се приемат с мнозинство на членовете. Решението му е окончателно и задължително.

9. Генералният секретар на Съвета на Европа се уведомява за решението на арбитражния съд, който го съобщава на всички страни по конвенцията.

10. Всяка страна по спора поема разноските на арбитъра, назначен от нея. Тези страни поемат поравно разноските на другия арбитър, както и другите разходи, свързани с арбитража.

Официалните редакции на този текст са тези, публикувани на английски и френски, като двата езика имат еднаква сила. Този превод е направен само за информация.